

„При отсъствието на правна уредба...“
(15.06.2013)

Измина се една година от 15.06.2012. На този ден бившият външен министър Николай Младенов отговори на въпрос, поставен от народния представител Кирчо Димитров. Това се случи на 363-тото пленарно заседание на 41-вото Народно събрание.⁷⁵ Въпросът беше във връзка със „слуха“ за „новите изисквания“ към преводаческите агенции. Народният представител дори попита „Защо от Консулския отдел не се предоставя информация на заинтересованите лица?“, което е доста показателно - минали са две седмици от издаване на заповед № 95-00-152, а пред Народното събрание се говори за слух!

Въпросната заповед беше крила дълго време и не беше публикувана на сайта на МВнР. За пръв път беше публикувана там едва на 27 август, т.е. близо три месеца след издаването ѝ!

Но датата 15.06.2012 ще остане в историята на преводаческия бранш с култовото признание на Николай Младенов, направено от най-високата трибуна:

75 <http://www.parliament.bg/bg/plenaryst/ns/7/ID/2755>

„Ролята на Министерството на външните работи е да организира процеса, но единственото, което в действителност ние правим, е, че заверяваме подписа на преводача. Ние нямаме възможност за контрол върху процеса на превод - дали той се извършва действително от заявления от фирмата изпълнител - преводач или от студенти, дали преводът е прегледан от професионалист, ако той е свързан със специфична материя, и дали окончателният текст е редактиран професионално от друго лице, а не от преводача, ние не можем да знаем.“

И още едно важно признание прави бившият външен министър - че това се извършва „при отсъствието на правна уредба за тази дейност“!

Пред народните представители от 41-вото Народно събрание е направено самопризнание за беззаконието, което върши Министерството на външните работи, но нито един народен представител не реагира на това, че „при отсъствието на правна уредба за тази дейност“ МВнР заверява подписа на преводача, без да знае, дали преводът „се извършва действително от заявления от фирмата изпълнител - преводач или от студенти“!

Да речем, материята е толкова сложна, че народните представители не са разбрали, че

се върши беззаконие, казано дори в прав текст („при отсъствието на правна уредба за тази дейност“, „дали той [преводът] се извършва действително от заявления от фирмата изпълнител - преводач или от студенти... ние не можем да знаем“).

Странното обаче е, че и Върховната административна прокуратура не обърна внимание на това самопризнание на бившия външен министър. В писмото си от 03.01.2013⁷⁶ цитирах горните думи на Николай Младенов, но до 04.04.2013 ВАП не откри „основания за намеса на прокуратурата по реда на надзора за законност“,⁷⁷ както в това мое писмо, така и в „последващите“ ми писма до ВАП [1]⁷⁸, [2]⁷⁹.

76 Вж. Приложение 3 „Отговор на Резолюция 708/2012 на ВАП“

77 Вж. Приложение 26 „Неофициален отговор от ВАП от 04.04.2013, получен на 10.04.2013“

78 Вж. Приложение 19 „Втори път напомням на ВАП за писмото от 03.01.2013“

79 Вж. Приложение 20 „Трети път напомням на ВАП за писмото от 03.01.2013“